

ה אחר

לגלות דק"ל דה"ל יוסף ה' לי עוד בן מאי אחר
 לכך דרש אחר לגלות כלומר שלא יהי' בן זה כצנ
 ראשון שהוא כי' ראש עשרת השבטים וגלו לפנים מן כהר סמבטיון וביה
 שמה כאנדרים אבל שבת בנימין גלה עם שני יהודה ונאמר בכל הארצות
 וזה נחשב למעלה ויהיה ויהיו כמ"ס
 עבתי האר"י ז"ל לשבת יהודה
 ובנימין בהיותם בני תורה יותר מי'
 השבטים יש לאל ידם לתקן יותר
 כל יצווי הקדושה אשר ככלל בכל
 כנפו' הארץ בגלותם שמה ע"ס באורך
 וכה"ג כמי משיק ודרש בן אחר
 לחלוק' ששבת בנימין לא נשתקף
 במחלוקת עם ירבעם כהא מיוסף
 אשר נעשה ראש לכל עשרת השבטים
 לחלוק על מלכות ד"ד ולפמ"ס כשמוך
 עמלקה הא' כמה ספי' אחר לגלות
 שנתפזר בכל הארצות שזה נחשב לו
 למת' בהיותו בן תורה אשר יש לא ירו
 לתקן את כל הארצות י"ל דהא דהא
 תלמידי כ"ע"י שלא נשתקף במחלוקת
 וזה ודעם לתור' אשר יהודה וטרה
 שלוש הענין שנאמר דרכי' דרכי
 גומים וכל קנינותי' שלום ועוד י"ל
 קדו' לזה ע"פ הנוהג שכל השבטים
 שחלקו על מלכות בית דוד לא עלו
 לדגל ליהושלם אשר היתה טרופלין

ה ותקרא

את שמו יוסף לאמר יוסף ה' לי בן
 אחר אחר לגלות א"ר יהודה בן רבי
 סימון לא למקום שגלו עשרת השבטים גלה שבט יהודה
 ובנימין עשרת השבטים גלו לפנים מן הנהר סמבטיון שבט
 יהודה ובנימין מפורדים בכל הארצות בן אחר למחלוקת
 א"ר פנחס מתפלתה של רחל לא חלק שבט יהודה ובנימין
 עם עשרת השבטים אחר שעשה מעשה אחר' כגון ירבעם
 והבירוי ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף כיון שגורל יוסף
 נולד שטנו של עשו שנאמר ויאמר יעקב אל לבן שלהני
 ואלכה אל מקומי ולא יצא אמר ר' פנחס בש' רבי שמואל
 בר נחמן מסורת היא שאין עשו נופל אלא ביד בנייה של
 רחל ה"ד אם לא יסתבוס צעירי הצאן ולמה הוא קורא
 אותן צעירי הצאן שהם צעירים שבשבטים ;
 ו יאמר לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נו' נסיתי
 וברקתי ויברכני ה' בגלגל ויאמר נקבדה
 שרך עלי סכום קטן פרש אמור הסכום קצב ופרש מה
 שרך ויאמר אליו אתה ידעת גו' כי מעט אשר ריהך לך
 וגו' ויפרדן לרוב ר' יהודה בשם ר' חזקיה אמ' מעט שבועים
 נפש נאמר כאן מעט ונאמר להלן מעט במתי מעט מרד
 להלן

מעולים מחנו וכיון שהוא בא אל יוסף ואמר לי' למה דרפת את אחיך
 וא"י להשיבו א"ת שעש'ך דע' אף אחי שלמו לי רעה ואני שלמתי להם טובה
 מיד הוא שות' ועליו הוא אומר ובי' יוס' להב' וכו' זה כתי' בו נע' והו' נכר את
 בני וכו' וזה כתי' בו קטן וכו' ע"ס באורך כמה טעמים וקשה לכאורה
 דפתח דבני רחל וסיים ביוסף לחודא
 אלא ודאי איבז כמי מודה דיוסף הוא
 שטנו של עשו בנימין מבנימין מכל בני
 טעמי דלא סייעי בנימין אל מ"ס
 נופל גם ביד בנימין שהוא מכלל ורע
 רחל משום טעמא קמח דמכירת
 יוסף פכרי בנימין לא הי' צמירת
 יוסף לא דמ"ת יוסף עדיף טפי מאלף
 גתל טובה תחת רעה דממסיק וכן
 מאיך טעמי דמפרש בהם אל מ"ס
 טעמים הללו לא רמזי' בדברי רשב"ן
 דהכא וא"ל דמ"ס צעירי הצאן נרמז
 מ"ס בתנחומים זה נער וכו' וכדפי'ר'
 כופ"ת דהא ליתא שהרי זה אינו
 אלא טעם ליוסף לכך ורשב"ן נקט
 סתם בני רחל דאף בני בנימין בכלל
 ולכ"ל כטעם לשיטתו טעמ' לקמן
 פ"ג כשם הוזהר דמי לאה כהנולה
 הם מזד הימין ובני רחל הקטנה הם
 מזד שמאל ומיניהם נקדושה זאת זה
 לצמות זה עשה אלהים ישמעאל וטעו
 במדרג' ה' חינוגי' ישמעאל מייחין ועשו

משאל ולכן עשו נפל ביד בני רחל הצעירים צעירי הצאן בהיותם מזד משאל
 שנקדושה והם מכניע' כמו של עשו המכוון נגדו מדרג' השמאל שבחינוגי'
 וכל אחר נכנע בדוגמתו ולכן יוסף הוא יותר שטנו של עשו כדבסמוך כי
 הוא נוטה יותר לפאת שמאל עד כי הי' נקרא כבוד שור שהוא משמאל
 המרכבה אבל בנימין נמתק קצת בימין בהיותו נדבק ביהודה שהוא פני
 אר' מימין ולכן נקרא בן ימין בהיותו נמתק בימין וכה"ס לקמן פ"ג
 ס"י ע"ס וכה"ג כמי מנאר בר"מ פ' פנחס ונשאר דוכתי' דמשיח בן דוד
 הוא מזד הימין והוא שולט בישמאל הוא מפאת הימין שבחינוכים
 ומשיח ב"י מזד כשמאל והוא שולט בעשו שהוא מפאת השמאל שבחינוכים
 והיינו כמ"ס :

ו נסיתי

ובדקתי כדמרגמיין במשתי נסיתי והוא נחש ינחש
 דקן מדקן ור"ל נסיתי וברקתי בניחושו שלי וכדפרש"י
 בחומש וכו' כ' רחש"ן שכל נחש כסיון ומ"ס ויאמר נקבה סכס קטע כלומ'
 פרוש לי סכס קצוב והא דמסית אומר הסכום וכו' אין זה מלשון המדרש
 אלא מדברי כמנאר בגליון והסוכרים טעו והעתיקהו בפנים וכו' כ'
 היפה תואר והמ"ס :

מעט

שנעים נפש כתב היפ"ת אישי מקנהו לא הי' אלא שנעים
 ואין לפרש כפס ארס דרשטא דקרא לא משמע אלא במקנה
 בהמות עכ"ל אבל לפ"ו קשה אמאי נקט לשון שנעים נפש דמשמע נפש
 ארס וגם יל"ד היכי יליף בג"ש לשנעים מארס לבהמה שאינם נסוג אחר
 ועוד מ"מ לן דהא אם היו שנעים או פמות או יותר וכן למע דאמת היה
 מנין הצאן מתחלה מכוון לשנעים כי רחוק לומר שהי' בן בחקרה ולקמן
 סוף פירקין אמרי' שא"כ נעשו ס"ר עדרי הצאן וגם זה נרין נופך מדוע
 הי' המנין מכוון לס"ר דוקא ואמנם דאמת כל זה מיוסד על אדני פי דברי
 הוזהר הקולס ומכחי האמת שהאריכו למענייתם בענין מרעה הצאן של
 יעקב ותוכן הדבר כי לא להכנס נעשה יעקב רעה צאן אלא לכן אלא משום
 דיעקב הי' מעין שופרי' דלדס דהיינו כח תיקונו ובאיפתו של ארד"ר היו
 תלויים כל יצווי קודש נפשות בני ישראל דמה"ס דרשינן ארס אתס
 אתס קרוים ארס דהיינו ארס קמחא ואמנם ארד"ר בחטאו נפלו ונשרו
 ממונו כיצווי קודש אל תוך עמקין קליפות החינוכים ושור כי תיקוים
 עולה אחת לאחת במדרגת דומס נומח הי' מדבר כי תחילה היו יצווי
 בדומס וא"כ עלו במדרגת הנומח ואחר כך במדרגת הי' ואחר כך
 במדרגת מדבר הוא ארס שהוא הי' מדבר ואמנם הקודם בהיותם
 במדרגת חי הם היו צאנו של לכן כי לכן הוא נלפס שהוא שורם החינוכים
 בהיותם עדיין מסורים תחת רשות החינוכים ועקב דהוי מנין
 שופרי' דלדס ומיקונו בא לתקן בא הכנסות שהיו תלויים באיפתו
 במרע' הצאן של לכן אשר היו או תחת רשותו בגלגל הצאן ולפיכך התחכם
 יעקב בכמה מיני תחבולות שונות בכגנת החולות כדמיינן תקורים
 תקורים וברודים כדי להחשיך אצלו כח הצאן שאותו נדקין לא עשה כן עבור
 חמת חמון חס ושל"ו לא כל מחמתו ופס"ו גוה הי' לך לקשיך הצאן תמס
 רשותו

על מלכות ד"ד חוץ ששבת בנימין שנתדבק עם מלכות ד"ד ולכן וכו' לתורה
 ובענין שנאמר כי מימין תלא תורה ודבר ה' מירושלים וכלכלי פ"ע
 ס"ח ע"ס ונבא דקאמר ריב"ס לא לתקום שגלו עשרת השבטים וכו' י"ל ד'
 לכאורה מאי קמ"ל הא קרא כתב בהדיא שגלו עשרת השבטים ללחלח
 וחדד נהר גזון וערי מדי ויבדו ובנימין שנשאלו ידעו שנפזרו בארצות
 וי"ל דה"ל דלחלח ותבור נהר גזון וערי מדי הם מקומות ידועים באיקלס
 ארצות שללו שגלו שמה ג"כ יהודה ובנימין ומחלל לסוף נתערכו יחד
 ונחמזו בכל הארצות ולכ"א ריב"ס דהא ליתא דמקומות הללו אינם אלא
 לפנים מן השמבטיון שהוא באקלים אחר אשר אין מחמתו עובר ופס שמה
 כלל ומחלל הם חלקים בגלות והא דמסיק מתפלתה של רחל חלק שבת
 יהודה ובנימין וכו' לשון זה מנומס דתפלת רחל לא היה אלא על בנימין
 ולא על שבת יהודה ועוד דשכס יהודה ודאי צ"ל נדבק בחלכות בית דוד
 שהוא היה משנעס והוא להם לכבוד ולתפארת ועוד שכבר
 נכשב ה' לבית דוד שלא יבנה נר מלכותו לגמרי ויהי' עכ"פ ראש על
 שטנו וכמפורש בתוכחות שלמה ובדברי אחי' לירבעם ולכ"ל דה"ס
 מתפלתה של רחל לא חלק יהודה ובנימין ופ' מזה להיות בנימין עם
 העשרת השבטים אלא יהודה ובנימין שיהיה היו באגודה אחת וכיון
 לגרום לא נחלק שבת יהודה ובנימין וכו' ומסיק אחר טעשה מעשה
 אחרי' כמומר לפי שורע בן הראשון עשה מעשה אחרים דהיינו עפ"ס
 כירבעם ותבדירו ורע בן השני הוא בנימין כדלנו מהם לכך מיקרי אחר
 לבני בן הראשון שלא תפס דרכו ובכן סרו כל תלומת היפ"ת ע"ס ;
 שגורל יוסף וכו' דק"ל מ"ס כי אפילו יוסף רצה ללכת אל בית
 אביו ומשני מפני שהוא שטנו של עשו וכו' כפי"ו ויליף לה התם
 מדכתיב והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ותיה' עשו לקס וגו' ופי'
 פס מהרש"א ו"ל הטעם וו"ל כי נקנייתו הנכורה ונטילת הנכרה של יעקב
 מעשו כיתן שיעקב יהי' מושל באסיו עשו הגדול ממנו וכו' זה נתן יעקב
 ליוסף כדאמרי' בסוגי' מדכתיב ואני נתתי לך גו' אשר לקחתי מיד האמורי
 גו' וכו' כמסר ביד יוסף ורעו של עשו ולא כמסר בן ביד שאר אחיו עכ"ל
 גו' בפסיקתא יוסף היה קטן וחס בכבורה ועשו היה כבוד ואנד
 בכורתו ועוד מסיק שם יוסף הורה ב"ה פקד יפקוד ועשו כפר הכה
 אנכי הולך למות וכו' ויעוד מנאר שם שאר טעמים ע"ס באורך ורשב"ן
 דאמר מסורת היא שאין עשו נופל וכו' בא ג"כ להחיות הא דאמרי' הכא
 דיוסף הוא שטנו של עשו אלא שהיוסף עוד דל"ד יוסף אלא ה"ה כל בנייה
 של רחל והיה גם בני בנימין שהרי ביד שאלו נפל עמלק והמן ביד מרדכי
 ושאול ומרדכי היו מבנימין ות"ק כמי לא פליג האה אלא דמ"ס ל"ד יוסף
 הוא שטנו של עשו ביותר מדכתיב ובית יוסף להבה וכידו יפול לעתיד
 דהיינו ע"פ משיח בן יוסף כנודע וא"כ מר אחר חל אחר חל ולא
 פליגי וכו' מ' בתנחומא דקאמר ארשב"ן מסורת הוא בירינו שאין עשו נופל
 אלא ביד בני' של רחל למה שאם באים השבטים לרון עם עשו א"ל למה
 דרפת את אחיך הוא אומר להם למה דרפתם אפ' יוסף אחיכם ואינם
 מעולים